

## ת"ד 3213/02 - מדינת ישראל נגד שמואל קוגן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים  
ת"ד 16-02-3213 מדינת ישראל נ' קוגן

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אור  
בעניין: מדינת ישראל  
המאשימה  
נגד  
שמואל קוגן  
הנאשם

### גזר דין

### העבירה והעבך

הנאשם הורשע בהכרעת דין מפורטת בעבירות של גרים חבלה של ממש, התנהגות הגורמת נזק, נחיה בקלות ראש ואוי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול, בניגוד לסעיפים 38(3) ו- 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 ובניגוד לתקנות 21(ב)(2) ו- 64(א)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961.

ביום 2.12.15 בשעה 18:50, בשעת חשכה, במזג אויר טוב ותאורת רחוב טובה נ Heg הנאשם ברכבו ברחוב משה ברעם לכיוון הצומת עם רחוב אל מדרסה בירושלים.

בכוון הנגדי נסע באותה עת רוכב אופנו. (להלן-רוכב האופנו). מדובר בכבייש דו מסלולי בעל שני נתיבים לכל ציון. בין המסלולים ישנו אי תנועה שרוחבו 5 מטרים בו מותרת הפינה שמאליה. הנאשם פנה שמאליה מבלי לתת זכות קדימה לרוכב אופנו שנסע בנתיב הנגדי והתנגש בו. כתוצאה מההתנגשות אבד רוכב האופנו שליטה באופנו, עלה על המדרכה והתנגש בקיר בטון. רוכב האופנו נפגע פגיעה קשה בראשו אשר הותירה אותו במצב קשה עד היום.

הנאשם בן 61, נוהג משנת 1979 ולהובתו 25 הרשעות תעבורה קודמות האחראונה משנת 2014. עברו התעבורתי של הנאשם כולל, בין היתר, 6 הרשעות בעבירות מהירות, 2 הרשעות בעבירה של שימוש בטלפון נייד תוך כדי נחיה ו- 7 הרשעות בעבירות של אי ציות לתמרורים, מתוכם 2 הרשעות בעבירה של אי ציות לתמרור עצור.

אין לנאשם עבר פלילי.

המומנה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות .

### **טייעוני לעונש**

#### **טייעוני המאשימה לעונש**

המאשימה בקשה להחמיר עם הנאשם נוכחות התוצאות הקשות של התאונה. לדבריה כתוצאה מההתאונה נפגע רוכב האופנוו בן 20 פגעה קוגניטיבית קשה, נעזר בכיסא גלגלים וabd את יכולת לתפקיד באופן עצמאי. לטענתה בתאונה קודמת בה היה מעורב רוכב האופנוו , אשר לטענתו הנאשם גרמה לחלק מהנזקם מהם הוא סובל כיום, הוא נפגע רק ברגלו ולא בראשו. במשיו פגע הנאשם בערך החברתי של שלמות הגוף.

לטענתה המאשימה מידת הרשלנות של הנאשם גבוהה וזאת על אף שנקבע כי רוכב האופנוו נסע מעל מהירות המותרת. לטענתה מהירות נסיעתו של רוכב האופנוו לא הייתה הגורם לתאונה ואין הסבר לכך שה הנאשם לא הבחן ברוכב האופנוו. לטענתה התאונה הייתה בלתי נמנעת רק אם מהירות הנסיעה של רוכב האופנוו הייתה 370 קמ"ש.

המאשימה הפניה לרע"פ 3764/05 וטענה כי במקרים בהם הפגיעה כתוצאה מההתאונה קשה כפוף מן המותות יש מקום להקים מהעונש המינימלי הקבוע בחוק בעבירות של גرم מוות ברשלנות של 6 חודשים מאסר. המאשימה הפניה למספר פסקי דין שבהם גרמו נאים לפגיעה קשה במסגרת הושטו עליהם 6 חודשים מאסר ופסילה של מספר שנים, גם כאשר עברו התעבורתי של הנאשם היה מקל.

העדיה בפני אימו של רוכב האופנוו. לדבריה היא מונתה כאפוטרופוס על בנה כיוון שמאז התאונה הוא אינו מתפרק באופן עצמאי. לטענתה מאז התאונה עבר בנה מספר ניתוחים כדי להפסיק את הדימום התוך מוחו, היה מצוי בסכנת חיים ולא היה ברור כלל שישרווד. לדבריה נגרם לבנה נזק בלתי הפיך ומצבו אף הולך ומחמיר עקב נזקים שונים כמו דלקת קרום המוח בה לכה, פגעה בריאה ופגיעה בדיבור. לטענתה עקב מצבו לא יוכל בנה לעבוד, להתחנות ולהביא ילדים לעולם. לדבריה מצבו הקשה של בנה גרם לקשי בגידול יתר ילדיה ובהתמודדות עם מחלת הסרטן בה לקו שתי בנותיה. עוד תיארה האם את קשיי המשפחה היומיומיים בהתמודדות עם הטיפול היומיומי 24 שעות יימה בבנה.

#### **טייעוני הנאשם לעונש**

העדיה בפני ביתו של הנאשם. לדבריה אביה אדם נורמטיבי והוא ההורה היחיד שמצוין בח' יולדו ובח' נכדו. לטענתה הטלת עונש מאסר בפועל הוא לא מידתי, לא סביר ואין בו תועלת גם בהיבט הערכי.

ב"כ הנאשם טען לעניין נסיבות קרות התאונה כי יש להתחשב בעובדה שנקבעה בהכרעת הדין לפיה הנאשם סטה רק 1.3 מטרים לתוך נתיב נסיעתו של רוכב האופנוו שכלל שני נתיבים שרוחבם הכולל הוא 6.8 מטרים ויכול היה לסתות ימינה. לטענתו למורת שבית המשפט קבוע כי לא דלקו באופנוו אורות נוספת נספים בבדיקה שדה הראייה שבוצעה המתוועדת

עמוד 2

בדיק פועלו באופנו המשתיורי אורות הצלקה.

ב"כ הנאשם ביקש להביא בחשבון את רשלנותו תורמת של רוכב האופנו בשל מהירותו.

במסגרת השלתה טיעונים לעונש בכתב טען ב"כ הנאשם כי רוכב האופנו היה מעורב בעבר בשלוש תאונות דרכים נספנות. לטענתו כתוצאה מההתאונה الأخيرة שאירעה חצי שנה לפני התאונה נשוא תיק זה נגרמו לנאים שבאים רציניים בברכיים שהצריכו שיקום רפואי. משכך מתעורר לטענתו, ספק באשר לכושר הנהוגה של רוכב האופנו במועד התאונה ויש בכך הסבר לכך שרוכב האופנו לא הגיע לפני הפגיעה.

לענין חומרת הפגיעה טען כי מצבו של רוכב האופנו השתפר במידה מסוימת מהدين האחרון והוא מסוגל לדבר.

לטעתה הנאשם יש לאבחן בין פסקי הדין אליהם הפantha המאשימה לבין מקרה זה. לטענתו בניגוד למקורה דין בפסק הדין אליהם המאשימה מדובר בפצעות בהולci רגלי על מעבר חסיה ולכן אין להשוות ביניהם גם באשר למידת הרשלנות. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין אליהם אתייחס בהמשך בהם השיטה בת' במשפט עונשים קלים יותר של מאסר בעבודות שירות צו של"צ.

לענין נסיבותו האישיות של הנאשם ביקש ב"כ הנאשם להביא בחשבון את העובדה שהנאשם נורמטי, ללא עבר תעבורתי מכבד ולא עבר פלילי.

הנאשם העיד לדבורי הוא כאב את כאב משפטו של רוכב האופנו על אף שהוא סבור כי הוא אינו אחראי לקרות התאונה. הנאשם ביקש כי יושת עליו עונש מינימאלי ללא מאסר אשר לדבורי יגרום לחיסולו בכל מובן.

### **חומרת העבירה ומתחם הענישה**

గריםת חבלה של ממש עקב תאונות דרכים הינה עבירה חמורה הפוגעת בערכים המוגנים של שלום הציבור ובתייחותו.

מתחם הענישה לעבירה נקבע על פי מידת הרשלנות המיויחסת לנאים וחומרת הפגיעה שנגרמו למעורבים כתוצאה מההתאונה. ברף העליון מצוים המקרים בהם מידת רשלנותו של הנאשם גבוהה וכותצתה מההתאונה נגרמו למעורבים בה חבלות קשות וחרומות. העונש המקובל במקרים אלה כולל מאסר בפועל ופסילה של מספר שנים.

ברף התיכון מצוים המקרים בהם מידת רשלנותו של הנאשם נמוכה ואף ניתן给他 שם תורם של המעורבים והחבלות שנגרמו למעורבים כתוצאה מההתאונה קלות וחסית. העונש המקובל במקרים אלה הוא פסילה שלא תפחית מפסילת המינימום בת 3 חודשים וגם צו של"צ.

בקביעת העונש הולם לנאים בתחום הענישה יש לנקח בחשבון שני קriterיוניים. האחד מידת מסוכנות הנאשם הנאשם הנלמדת מידת הרשלנות שלו על פי נסיבות התאונה ומעברו התעבורתי והשני מידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנובעת מחומרת הפגיעה שנגרמה עקב התאונה.

רכבי הענישה המשמעותיים שהם המאסר והפסילה משתנים בהתאם למידת המסוכנות וחומרת הפגיעה כאשר העונשים מАЗנים אלו את אלו. כלומר תקופת מאסר משמעותית וארוכה עשויה לאזן תקופת פסילה קצרה יותר ולהיפך.

ברע"פ 2564/12 **קרני נ' מדינת ישראל**, מיום 24.6.2012 נפסק כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונת דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, לדברי כב' השופט (בדימ') נאור :

"בבאונו לקבוע את העונש הראי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבחן, עליו חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אין מצדיקות עונש מאסר אחורי סORG ובירחה. תאונות דרכים גבות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלוקת של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכת נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/2010 ימני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报], 10.10.2005). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן גורמות חבלות ופצעות, ובפרט כאשר חבלות ופצעות אלו חמורות הן".

כל שהפצעות חמורות יותר עד כדי פגע בין נקבע כי יש מקום להשית מאסר בפועל אף לא בעבודות שירות לדברי כב' השופט (בדימ') מ. חשיין ברע"פ 3764/05 **בן זיה נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 21.4.05):

"לא נמצא לי כי בית-המשפט לטעורה סטה באופן ניכר מדיניות הענישה המקובלת. יתר-על-כן, במקרים של גרים חבלות אשר אך כפוף ביניהן לבין גרים מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשים מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפיקוד התעבורה - ולגזר עונש מאסר בפועל. העובדה כי לעיתים הקלו בבית-המשפט המחויזים בעונשם של עבריינים שהורשעו בجرائم חבלות ובittelו עוני מאסר בפועל אשר נגזרו עליהם, אין בה כדי ללמד על רמת הענישה המקובלת. אדרבא, בית-משפט זה harus והזair את בית-המשפט המחויזים לא אחת כי אל להם להקל בעונשם של עברייני תנואה".

לצורך קביעת מתחם הענישה והעונשים הולמים בתחום המתחם אסקור או הפסיכה, בין היתר, באמצעות בחינת פסקין הדין שאוזכרו או שהוגשו על-ידי הצדדים.

ברע"פ 8588/16 **משה נ' מדינת ישראל**, מיום 8.11.16, שהגישה המאשימה, נדחתה בבקשת ערעור של הנאשם שהורשע בגין תאונות דרכים בעבירות של גרים חבלה של ממש, נהיגה בקלות ראש וברשלנות, סטייה מניב ונהיגה

במהירות בלתי סבירה. הנאשם נסע ב מהירות מופרצת בכיבש עירוני וביעילו סטה לנטייב הנגדי והתנגש באופנוע. כתוצאה מההאונה נזקקה רוכבת האופנוע לאשפוז, לניתוח ולמעקב אורתופדי. בית המשפט לטעורה קבע דרגת רשלנותו של הנאשם גבוהה בשל מהירות הגבולה בה נסע. שירות המבחן התרשם שה הנאשם הינו נורטימי וdag שלлом הנגעת עם זאת הגדרו כאחד שנותה לפעול ללא שיקול דעת עמוק. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 36 חודשים, 6 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים, 7 חודשים מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. העורורים על העונש נדחו.

ברע"פ 7195/15 **טסלין' נ' מדינת ישראל**, מיום 29.10.15, נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בגין תאונה בעבורות של נהיגה בחוסר זהירות וగריםת חבלה של ממש. הנאשם פגע בהולכת רגל כבת 30 שצחה את הכביש בסמוך למעבר חציה. כתוצאה מההאונה נגרמו לה אמניה וחתק בקרקפת, שבר בזיז, שבר בסקים ושברים מרוסקים בגן. בשל העובדה שבית המשפט קבע שלפגיעה רשלנות תורמת לקרוות התאונה כיוון שלא חצתה את הכביש במעבר החציה תוך שהיא בטלפון הנייד, נזקרו על הנאשם, בעל עבר תעבורתי קל, עונשים מקלים של 3 חודשים, 3 חודשים פסילה על תנאי וקנס בסך 1,800 ₪.

ברע"פ 3616/13 **רח' נ' מדינת ישראל**, מיום 4.6.13, שהגישה המאשימה, נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בעבורות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה, נהיגה בקלות ראש וגריםת חבלה של ממש לשני הולכי רגל. לאחד הנפגעים נגרמה חבלת ראש קשה פנים גולגלאתית בגין נקבהו לו נכות בשיעור 75% לצמיותה. הנאשם אשר עברו התעבורתי ביחס לוותק נהיגתו הקצר היה מכבד ונמלט מהלך משפט. על הנאשם הושתו 12 חודשים מאסר בפועל, 8 חודשים מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 5 שנים וקנס בסך 5,000 ₪.

ברע"פ 7257/12 **סנדרוביץ נ' מדינת ישראל**, מיום 18.10.12, שהגישה המאשימה, נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בגין תאונת דרכים בקלות ראש על מעבר חציה. על פי הנסיבות לא אפשר הנאשם להולכת רגל להשלים חציית מעבר חציה בביטחון. כתוצאה מההאונה נגרמה להולכת הרجل פגעה רב מערכת קוגניטיבית ופיסית. בחודשים הראשונים לפיצועה הייתה הולכת הרجل מודמדת ומונשתת ורק לאחר שיקום ממושך במחלקה הסיעודית שבת לביתה. להולכת הרجل נקבעה נכות צמייה בשיעור של 100% ונכות תפוקודית בשיעור של 175% והוא נזקקת לעזרה צמודה בכל תפקוד יומיומי.

מסקיר שירות המבחן התרשם כי מדובר בנายם נורטימי והמליץ על מאסר בעבודות שירות. בית המשפט התייחס לרשלנות החמורה של הנאשם ולפגיעה הקשה ביותר בהולכת הרجل וגזר על הנאשם מאסר של 6 חודשים בפועל, 6 שנות פסילה ומאסר מותנה של 6 חודשים.

ברע"פ 3764/05 **בן זיה נ' מדינת ישראל**, מיום 21.4.05, שהגישה המאשימה, נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשעה בגין תאונת דרכים בעבורות של גריםת חבלה של ממש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה ונוהגה בקלות ראש. הנאשנת לא אפשרה לילד בן 6 שזכה בלבד עם אימנו את מעבר החציה להשלים את החציה, עקפה מימין שני כלי רכב שעמדו בשני הנתיבים לשמאלה, פגעה בילד וגרמה לו חבלת ראש חמורה ממנה השתקם רק לאחר 3 שנים. על הנאשנת הושתו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, 3 חודשים מאסר על תנאי ו- 5 שנות פסילה בפועל.

בעפ"ת (מרכז) 15-12-30028 ברכה נ' מדינת ישראל, מיום 30.1.17, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, נדון ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות של אי שמירת מרחק, נהיגה בחוסר זהירות וגרימת חבלה של ממש. הנאשם שנаг במשאית אחורי משאית אחרת, התנגש בה וגרם לפגיעה קשה בנוסע שישב לצד. רגלו של הנוסע נקטעה ונגרמו חבלות נוספות. בעקבות התאונה נגרמה למערער, בעל נסיבות אישיות מיוחדות ומורכבות טראומת ונכונות. על הנאשם נגזרו 5 חודשים מאסר לRICT עבירות שירות, פסילה למשך 4 שנים ומאסר על תנאי למשך 10 חודשים.

היות וה הנאשם הורשע בעבירה של גרימת נזק להבדיל מעבירה של נהיגה בקלות ראש, הערעור התקבל במובן זה שבית המשפט ביטל את רכיב עבירות השירות והטיל במקום צו של"צ בהיקף של 400 שעות, הפסילה הקצרה ל- 11 חודשים והושת צו מבנן. יתר העונשים נותרו על כנמן.

בעפ"ת (ת"א) 24519-02-15 מוטולה נ' מדינת ישראל, מיום 12.3.15, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, נדון ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות של אי ציון לתמרור עצור וגרימת תאונת דרכים בה נחבל רוכב אופנו וגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מההתאונה נכרתה רגלו של רוכב האופנו ונגרמו לו שברים נוספים. כיוון שנתקבע כי רשלנותו של הנאשם לא הייתה גבואה היהות וע策 מספר פעמים לפני התמרור נגזרו עליו מאסר בפועל לRICT עבירות שירות, פסילה למשך 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. נכון עברו המקל יחסית של הנאשם, בוטל עונש המאסר בעבירות שירות שהוטל עליו.

בעפ"ת (ת"א) 9298-02-15 קטנוב נ' מדינת ישראל, מיום 12.2.15, נדון ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות של גרימת תאונת דרכים, גרימת חבלה של ממש, אי שמירת מרחק ונהיגה בקלות ראש. הנאשם שנאג באוטובוס ציבורי הסיט לרגע את מבטו ופגע בכל' רכב שנסעעו לפניו. כתוצאה מההתאונה נפצעו 4 מעורבים כאשר לאחת מהם נגרמו שברים בצלעות, כשל נשימתו, פגעת ראש ועד היום מצבה לא חזק להיות תקין. לנאים 24 הרשות קודמות אך אין ביניהם הרשות בעבירות דומות. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל, פסילה למשך 5 שנים, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. בגין לקביעתו של בית המשפט לעבורתו קבוע בית המשפט המחייב כי אין מדובר ברשלנות רבתי אלא ברשלנות ברף הבינוי ולכן קבוע כי את עונש המאסר ירצה הנאשם בעבירות שירות. יתר רכיבי העונשה נותרו ללא שינוי.

בעפ"ת (מרכז) 31966-10-14 מחבוש נ' מדינת ישראל, מיום 14.12.14, נדון ערעור על עונשו של הנאשם בעל עבר תעבורתי לא מכבד שהורשע בנהיגה רשלנית, סטייה מנתייב נסיעה, אי שמירה על הימין, גרימת נזק וגרימת חבלה של ממש. בית המשפטקבע רשלנותו של הנאשם הינה בדרגה גבוהה. כתוצאה מההתאונה נפצע הנאשם באופן קשה ביותר אשר הותיר אותו נכה. בית המשפט לא התחשב לקולה בטענת הנאשם לפיה אף הוא סובל מטרואומה כתוצאה מההתאונה והשิต עליו 8 חודשים מאסר בפועל, 8 חודשים מאסר על תנאי, פסילה בפועל ל- 3 שנים וקנס בסך 3,000 ל"ג. בערעור הופחת עונש המאסר בלבד ל- 4 חודשים וזאת בעיקר נכון עברו המקל של הנאשם.

בעפ"ת (חי) 21727-08-14 אחולאי נ' מדינת ישראל, מיום 14.5.10, נדון ערעורו של הנאשם שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של נהיגה קלות ראש וגרימת חבלה של ממש. הנאשם שנאג באוטובוס ציבורי פגע בקלונועית שנסעה לפניו כתוצאה מהסתת מבט לרגע לכיוון אחד הנוסעים שפנה אליו. כתוצאה מההתאונה נפצעו שני יושבי הקלונועית קשה. אחד מהם נפגע מוחית, אינו מתקשר עם סביבתו ואינו זוכר את בני משפחתו. על הנאשם הושתו 36 חודשים מאסר, 4 חודשים נפגע מוחית, אינו מתקשר עם סביבתו ואינו זוכר את בני משפחתו. על הנאשם הושתו 36 חודשים מאסר בעבירות שירות, 7 חודשים מאסר על תנאי, 36 חודשים פסילה על תנאי, קנס בסך 1,500 ל"ג ופיצויים,

לנפגע בסך 10,000 ₪. הנאשם ערער על רכיב הפסילה. בית המשפט דחה את העrüור וקבע כי עונש הפסילה שהושת על הנאשם לא חורג מהמתחם וכי העובדה שמדובר בנהג מקטועי שפסילה תפגע בפרנסתו אינה מהוות בהכרח שיקול לקללה.

בעפ"ת (נצ') 41397-12-13 **זרחי נ' מדינת ישראל**, מיום 16.6.14, נדון ערעורו של הנאשם שסתה לנטייב הנגיד וגרם לתאונת דרכים קשה בה נפצעו קשה הוא ומספר נוסעים.

העבירות בוצעו בהיות הנאשם נהג חדש, ללא הרשות קודמות. בית המשפט קבע כי רשלנותו של הנאשם לא הייתה גבוהה אלא רגעית. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 11 חודשים פסילה ל- 6 שנים פסילה, קנס הנע בין 500 ש"ח ל- 3000 ש"ח ופיצויים לנפגעים. על הנאשם הוטלו 120 שעות של"צ, שהוא חודשי מאסר על תנאי, 4 שנים פסילה בפועל, פיצויים של 22,000 ₪, התchiaיות וקנס. בית המשפט המחייב קיבל את העrüור לגבי תקופת הפסילה ופסק את הנאשם ל- 11 חודשים וביטל את הפיצויים.

בת"ד (י-מ) 5455-08-14 **מדינת ישראל נ' מולץ**, מיום 20.12.17, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, נדונה נאשמה שהודתה והורשעה בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה, התנегות הגורמת נזק וחבלה של ממש. הנאשם פגעה בהולך רגל במעבר חציה גרמה לו לחבליה קשה בראש ולאיבוד הכרה. בשל עברה התעבורתי המקל הדוייתה במיחס לה ולקיחת אחראיות על מעשה נגזרו על הנאשם מאסר בעבודות שירות למשך 21 ימים, מאסר על תנאי של 3 חודשים, פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

בת"ד (י-מ) 5586-08-14 **מדינת ישראל נ' חממי**, מיום 19.11.17, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, הורשע נאשם בנהיגה בחוסר זהירות וגרימת חבלה של ממש וזוכה מעבירות של אי מתן זכות קדימה ונוהגה בקלות ראש. הנאשם פגע עם רכבו בהולך רגל שחזקה את הכביש שלא במעבר חציה. הנפגע נחבל קשות אך מאז התאונה השתקם באופן משמעותי. בשל רשלנותה הנמוכה יחסית ושיפור במצבו של הולך הרגל הוטלו על הנאשם מאסר מותנה למשך 3 חודשים, פסילה למשך 10 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

בת"ד (ת"א) 2725-04-14 **מדינת ישראל נ' חיימוב**, מיום 24.5.17, הורשע נאשם, נהג מונית, בסטייה מנתיב לtower גדר וגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מההתאונה נגרמה לנושעת במונית קרע בטחול שהצריך ניתוח. בית המשפט קבע כי מדובר ברשלנות גבוהה נוכח הסטייה הפתאומית מהנתיב שאין לה הסבר וכי מדובר בפגיעה חמורה אך לא צזו שפצע ביניהם בין המות. בהתחשב בכך של הנאשם עבר תעבורתי דומה אך ישין יחסית השית בית המשפט על הנאשם פסילה למשך 7 חודשים, קנס ופסילה על תנאי.

בת"ד (י-מ) 3081-08-15 **מדינת ישראל נ' ברדוו**, מיום 2.4.17, הורשעה נאשמת בעבירות של התנегות הגורמת נזק, נהיגה בקלות ראש, גרימת חבלה של ממש ואי מתן זכות קדימה בפניה שמאליה. הנאשם פגעה ברוכב אופנו שנסע בנתיב הנגיד. כתוצאה מההתאונה נחבל רוכב האופנו ונגרמו לו שבירים שהצריכו ניתוח. לאחר התאונה השתפר מצבו של רוכב האופנו באופן ניכר וטרם נקבעו לו אחוזי נכות. בית המשפט קבע כי כיוון שהנפגע שב לתפקיד מלא, לנוכח העדר עבר פלילי או תעבורתי לנאשמת ומכך עקרון ההדרוגיות בענישה אין מקום להטיל על הנאשם מאסר

בפועל. על הנאשם הושטו צו של"צ בהיקף של 90 שעות, פסילה למשך 10 חודשים, קנס בסך 1,000 ₪, התcheinות, פסילה על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

בת"ד (פ"ת) 3457-07-12 **מדינת ישראל נ' ליבוביץ**, מיום 28.2.17, הורשע הנאשם נאשם בעבירות של אי מתן זכות קידמה להולך רgel במעבר חייה, נהיגה בקלות ראש וגירמת חבלה של ממש. כתוצאה מההתאונת נחבל הולך הרגל קשות, נגרמו לו שברים רבים בפנים שגרמו לשיתוק, שברים בצלעות, ברגליים ובעמוד השדרה והוא עבר מספר ניתוחים. הולך הרגל נותר נכה עם בעיות פיזיות ונפשיות ונקבעו לו אובדן כושר השתכוות בשיעור של 100% לצמיחות וכוכת רפואיties בשיעור של 91%. לנאשם עבר תעבורתי מקל. על הנאשם הושטו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, 24 חודשים פסילה בפועל, 6 חודשים מאסר על תנאי וקנס.

בת"ד (ת"א) 188-11-14 **מדינת ישראל נ' אסעד**, מיום 5.3.15, הורשע הנאשם נהיגה בקלות ראש ובריגמת חבלה של ממש. כתוצאה מההתאונת נחבל הילד שנסע ברכב ההסעות בו נהג הנאשם ונגרמה לו חבלת ראש קשה, אשר גרמה לפגיעה קשה בראייה וחיבבה הליך שיקום אינטנסיבי והשגחה סיועית צמודה. כתוצאה מההתאונת נקבעו הנאשם ולילדים נוספים שנסעו עמו.

על הנאשם הושטו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 3 שנים, 6 חודשים מאסר על תנאי ל- 3 שנים, פיצוי לנפגע ומשפחותו בסך 8,000 ₪.

בפסק דין זה קבע כב' השופט האוזרמן את מתחם הענישה המקביל בהתאם לחומרת הפגיעה:

"**טוח הענישה בתאונות שתוצאתן גירמת חבלה חמורה הינו פועל יוצא של חומרת הרשלנות, כמו גם חומרת הפגיעה שngrמו והשלכותיהן על ח"י הנפגעים.**  
**ברף העlion מצוים גזר דין בהם הושטו עונשי מאסר בפועל אחורי טרג ובריח, בנוסף לעונשי פסילה של מספר שנים, מקום בו תוצאות התאונת היו חמורות וקשות, כאשר היה כ"פצע" בין גירמת מוות, כאשר המעורבים בה נקבעו קשה, עברו ניתוחים קשים, אישפוז ארוך ולהילכי שיקום ממושכים, אשר ספק אף אם השיבו את מצבם לקדמותו עבור לתאונת.**

מנגד, ברף התחthon מצוים מקרים בהם על אף החבלות החמורות מצא ביהם"ש משיקולים מיוחדים שפורטו בחילתו, שלא לשלוח את הנאשם למאסר ובמקרים אלו שברף התחthon נגזרו עבודות שירות ואף עונש הפסילה בפועל נמדד לעתים בחודשים ולא בשנים."

בת"ד (צפת) 2370-10-12 **מדינת ישראל נ' שלום**, מיום 23.2.14, הורשעה נאשם בעבירות של נהיגה ברשלנות, אי שמירת רוח, סטייה מנתיב ועקיפה בדרך לא פניה (בניסו מנוע התאונת) ובנהיגה בקלות ראש. הנאשם שעבירה התעבורתי נקי נפגעה אף היא בתאונת. לנפגעת נוספת בתאונת, בת 33 ואמ לשנים נגרם נזק נירולוגי בלתי הפיך. הנפגעת היפה מאישה עצמאית לאשה התלויה באחרים, בדומה למקרה שבפני. הנאשם נדונה למאסר בעבודות שירות של 3 חודשים, פסילה של 4 שנים, 12 חודשים פסילה על תנאי, קנס בסך 1000 ₪, 6 חודשים מאסר על תנאי

והתנאי לגבי נהיגה בפסילה.

בת"ד (פ"ת) 6290-05-12 **מדינת ישראל נ' פינקס**, מיום 24.12.13, שהוגש על-ידי המאשימה, הורשע הנאשם בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רجل להשלים ח齐ה בבטחה, בהגעה בקלות ראש ובריגמת חבלה של ממש. לנפגעת בתאונת אישא בת 80 נגרמו שברים בצלעות ובאגן, שתוצאותיהם ניכרות עד היום. לנائم עבר מקל. על הנאשם הושתו 4 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 30 חודשים, פסילה על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים וקנס על סך 3,500 ₪.

מהמקובץ עולה, כי מתחם הענישה בתאות דרכים בה הורשע הנאשם בגין חבלה של ממש נע בין פסילה של מספר חודשים ברף התחתון כשחרשות נמוכה והפגיעה אינה קשה לפסילה ממושכת של מספר שנים ועד 7 שנים ויותר כולל לכלול גם עונש של מאסר על תנאי או מאסר בפועל של מספר חודשים לrixci בעבודות שירות או אחורי סוג ובריח ברף העליון כאשר הרשלנות גבוהה והפגיעה חמורות וכך נלוות גם עבירות נוספת.

בגזרת העונש ההולם במקרה הפרטני יש לקחת בחשבון את עברו של הנאשם, מידת רשלנותו בנסיבות המקרה, רשלנות תורמת של המעורבים, חומרת החבלות שנגרמו לumarבם והסבל שנגרם לנائم כתוצאה מהתאונת.

#### העונש המתאים לנائم

כדי לקבוע את העונש המתאים לנائم בتوز מתחם הענישה אבחן את מידת רשלנותו של הנאשם ואשמו התרום של רוכב האופנוע לנוכח נסיבות ביצוע העבירה שנקבעו בהכרעת הדין, את עברו התعبורתי של הנאשם, את חומרת הפגיעה ברוכב האופנוע, את טענותיו של הנאשם הנוגעות לתאות הקודמות בהן היה מעורב רוכב האופנוע ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם.

#### מידת רשלנות הנאשם ואשמו התרום של רוכב האופנוע

בהכרעת הדין קבעתי כי רכבו של הנאשם גלש למרחק של 1.3 מטרים לטור נתיב נסיעתו של רוכב האופנוע וחסם אותו באופן חלק. עוד קבעתי כי בעת התאונה שהתרחשה בנתיב הנסיעה של רוכב האופנוע היה הנאשם בעירה מלאה. באשר ליכולת הנאשם להבחין ברוכב האופנוע קבעתי כי אורות האופנוע דלקו קודם לתאונת נסיעת האופנוע וכך שדה הראייה של הנאשם היה 138 מטרים מקו הצומת ללא צורך בגילשה לטור נתיב נסיעת האופנוע דבר שאפשר לנائم למנוע את התאונה על אף מהירותו הגבוהה של האופנוע. אני סבורה כי יש בטענה שזמן הניסוי דלקו באופנוע המשטרתי או רוחב נספים כדי להשפיע על המסקנות שהכרעת הדין.

עוד קבעתי כי העובדה שהנאשם חסם רק חלק מנתיב נסיעת האופנוע היא זו שיצרה את הסיכון לפני רוכב האופנוע וכן אין משמעות לרוחב נתיב הנסעה של האופנוע שנותר פנוי או אף אם היה יכולתו של רוכב האופנוע לסתורן

ולהימלט לנتاب אחר.

עוד קבועתי כי רוכב האופנו נסע ב מהירות של 70 קמ"ש הגבוה מה מהירות המותרת.

על אף שרכוב האופנו נסע ב מהירות העולה על המהירות המותרת בכיביש קבועתי כי לא מדובר בתאונת בלתי נמנעת אך עם זאת קבועתי כי המהירות הגבוהה בה נסע תילך בחשבון לעניין העונש.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר ברשנות נמוכה כיוון שהנאשם חסם רק 1.3 מטרים מנתיב נסיעת האופנו ולכך לרוכב האופנו היה לטענתו מרחב תמרון שאפשר לו למנוע את התאונת.

איני מקבלת טענה זו. כפי שפירטתי בהכרעת הדין, אי מתן זכות קדימה משמעותה חסימה כלשהי של הדרך באופן שמצריך שינוי אקטיבי של הנהיגה של מי שזכה בקדימה הינה שלו.

על אף שדה הרחבה שעמד לרשותו ועל אף שהראות במקום הייתה טובה לאבחן הנאשם ברוכב האופנו שהגיע מולו וגלי ש לנtabו.

גם אם קיבלנו כעובדה את הטענה כי כשר הנהיגה של רוכב האופנו היה לקיי בשל גיגיות קודמת ברגלו שנגרמו בשל תאונות בהן היה מעורב לא יהיה בכך כדי לשנות את הכרעת הדין והקביעה כי הנאשם ברשנותו הוא זה שיצר את הסיכון שהוביל לתאונת וلتוצאותיה הקשות, או להשפיע על מידת רשנותו של הנאשם או לקבועו אשם תורם של רוכב האופנו. העובדה שנаг האופנו לא הצליח לתרמן את האופנו מסיבה כלשהי מול הסיכון שיצר הנאשם שהיה בנתיבו עשויה להיחשב לכל היותר קטעות אך לא אשם תורם.

(ראו פס"ד סלים, ע"א 732/72 **יוסף ואח' נ' אדרל**, פ"ד לד (5) 414, ת"ד (ח'') 12-04-2000, ת"ד (ח'') 15.3.15).

בהכרעת הדין קבועתי כי הנאשם יכול היה להבחן ברוכב האופנו ובכך למנוע את התאונת. העובדה שרכוב האופנו לא הצליח להתחמק מרכיב הנאשם ודאי לא יכולה להיזקף לחובתו אלא לחובת הנאשם, שחסם את נתיבו גם אם באופן חלקי.

יחד עם זאת העובדה שרכוב האופנו נסע ב מהירות המותרת ישulos תורמת מסוימת כיוון שיש לה השפעה על מידת הנזק שנגרם לרוכב האופנו כתוצאה מתאונת. על אף שההתאונת הייתה מתרחשת גם אם היה רוכב האופנו נסע ב מהירות המותרת קיימת סבירות כי הנזקים שנגרמו לו בעיטה ככל הנראה ובזהירות המתבקשת היו פחותים במידה מסוימת.

עם זאת אני סבורה כי רשלנותו המסויימת של רוכב האופנו הינה זניחה ביחס לרשנותו של הנאשם לקרוות התאונת.

בקביעת דרגת הרשלנות התחשבתי בעובדה שהנאשם נסע ב מהירות נמוכה והתאונת התרחשה שעה שעיה בעירה

ובכן שחשיבות הנתיב הייתה חיליקית.

לאור האמור אני קובעת כי רשלנות הנאשם בrama בינונית עד גבואה שכן היה עליו להבחן ברוכב האופנוו לפני שנכנס לצומת ולהימנע מגילישה לנטייב הנסעה שלו.

### **חומרת הפגיעה ברוכב האופנוו**

הפגיעה ברוכב האופנוו קשה וחריפה ועשוייה הייתה ברמה בינונית עד גבואה שכן היה רוכב האופנוו בן 21 והוא לטאונה תפקד באופן עצמאי וזאת על אף הפגיעה ברגלו שנגרמו בתאונת דרכים קודמת בה היה מעורב.

מהמסמכים שהוגשו עולה כי כתוצאה מהטאונה נפגע רוכב האופנוו בשני צדי ראשו באופן קשה יותר. כתוצאה לכך הוא נפגע מוטורית, קוגניטיבית והתנהגותית. על פי המסמכים סבל רוכב האופנוו מתסמנות של דמנציה משנית לזמן מה, הפרעה התנהגותית ואפילפסיה. במוחו הושתל קטטר קבוע לניקוז נזילים.

מאז הטאונה עבר רוכב האופנוו מספר ניתוחים שונים לנקז דימום מוחי וכן להחלפת הקטטר והוא אושפז מספר פעמים. רוכב האופנוו נזקק לכיסא גלגלים, אין לו שליטה על הסוגרים, הוא מוגבל בתקשות עם קשיים באינטונציה והוא סובל מהפרעות פסיקיאטריות עם נתיחה לאלימות. לפי המסמכים הרפואיים נמצא רוכב האופנוו בחוסר יכולת תפקודית, הוא זקוק לעזרה מתמדת ולטיפול של שני אנשים בלבד.

לפי סיכום מחלת החדש אפריל 2018, בסתיו 2017 עבר אירוע פרטוס אחרון, שבו אובחן כי הוא סובל ממNINGITIS (דלקת קרום המוח), עבר החיזיה ואושפז.

בהתאם לבדיקות עדכניות מצבו כiem ללא שינוי ממשי למעט אבחון נוסף של פרינו בעיניים.

בתהילך האשפוז האחרון בחודש מרץ 2018 עבר רוכב האופנוו הליכים כירורגיים נוספים בראשו כדי לנוקות את הקטטר ולאחר מכן הוא אף הוחלף.

לפי מסמכים רפואיים מיום 18.6.19 מצוי רוכב האופנוו בשיקום בהדסה הר הצופים. במסמכים הרפואיים מתואר גם הקושי עמו מתמודדת האם בטיפול בו ובאיזה. עוד נכתב כי רוכב האופנוו נמצא במצב פסיקיאטרי קשה וידדקן לניטוחים נוספים לשיקום פה ולסתת ולטיפול מצב הגולגולת.

לפי עדותה של האם נפגע בנה באופן קשה שלא ניתן המשך חיים נורמליים וכותוצה מכך נפגעה קשה גם משפחתו.

מאז הטאונה חלפו כשנתיים. לפי החומר הרפואי שהוגש אני סבורה שחל שיפור במצבו של רוכב האופנוו. מהחומר הרפואי עולה כי הוא מצוי במצב קשה קבוע עם נסיגות ושיפורים וחזרה חיללה, ולמעשה לדאבון הלב לא יכול לחזור לעצמו ולכך תהיה השפעה ניכרת עליו ועל בני משפחתו המתפללים בו.

בהקשר זה אצין כי בתאונות הקודמות בהן היה מעורב רוכב האופנוו הוא נפגע ברגלו ולא בראשו כך שפצעתו

הኮגניטיבית הקשה מיוחסת כל כולה לתאונת דן.

הפגיעה החמורה ברוכב האופנוו ומשפחותו שכפצע בינה לבין המות עמה יהיה עליהם להתמודד ככל הנראה מעתה ולתמיד ממחישה את הצורך למגר את נגע תאונות הדרכים שambilא כהרף עין לטרגדיות קשות ובלתי נתפסות.

בית המשפט העליון הביע לא אחת דעתו בדבר הצורך בהחמרת הענישה, גם אם באופן הדרגתי גם באשר לאור תקופת הפסילה וגם באשר לתקופת המאסר.

במקרה שבפני נפגע הערכ החברתי של שלום הציבור ובתיוחתו באופן קשה והדבר צריך לקבל ביטוי בקביעת העונש.

על בית המשפט לתרום את תרומתו למניעת תאונות דרכים המתרחשות חדשות לבקרים בחוות ארצנו, וזאת באמצעות ענישה מرتעה ומשמעותית צזו שתפחית סיכון מעוררי דרך תמים. דברי כב' השופט י' עמית בע"פ 2247/10, ימיינ' נ' מדינת ישראל מיום 12.1.2011, פסקה 76 לפסק הדין:

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושה וקוטל בנו ללא רחם ולא הבחנה, ואשר בעטיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחובלים בגופם ובפצעים בנפשם, ואם בדבת יקירותם. רבות נאמר, דומה כי מעט מדי נעשה, ומדי שנה בשנה מקרים מאות אנשים את חייהם ואלפיים רבים נפצעים. מערכת המשפט נתקלת בהרוגים ובפצעים של תאונות הדרכים הן בתחום הפלילי והן בתחום האזרחי, ומדי שנה מוגשות בבתי המשפט לערכאותיהם השונות אלף תביעות על נזקי גוף שנגרמו כתוצאה מתאונות דרכים. מקומו של בית המשפט במלחמה החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירעם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זהה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי ההתנהגות על הכליב".

סבירה אני לנוכח רשלנות הנאים הבינונית עד גבואה והפגיעה החמורה והקשה ברוכב האופנוו יש למקם את הנאים ברף הבינוני - גבוה של מתחם הענישה ויש להענישו באופן שיילום את חומרת המקרה.

באשר לעברו התעבורתי של הנאים אין מדובר בעבר תעבורתי חמוץ מאוד אך גם אינם מקל. לנאים 25 הרשעות קודמות שחלקן קשור למתן זכות קידמה.

לקולה לקחתי בחשבון כי מדובר בנאים נורמטיבי, ללא עבר פלילי ואת נסיבותו האישיות ואת אשמו התורם המסויים של רוכב האופנוו.

לחומרה לקחתי בחשבון את מידת הרשלנות וחומרת הפגיעה שנגרמה לרוכב האופנוו כתוצאה מהתאונת.

על יסוד טיעוני הצדדים והאמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. פסילה מלנהוג למשך 4 שנים. מתקופה זו תנוכה תקופת הפסילה המנהלית. הנאשם יפקיד רישיונו בנסיבות בית המשפט עד ליום 4.11.18

תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל בגין נהייה בפסילה הינו מאסר בפועל.

2. אני מצויה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 5 חודשים. המאסר ירוצח בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם יפנה לממונה על עבודות השירות לצורך תואם מועד חדש לתחילת ריצוי עבודות השירות שיחלו לא יותר מיום 4.11.18. המועד יועבר לאישור בית המשפט. על הנאשם להתייצב במועד שיקבע עד לשעה 00:10:00 בובוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, ייחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקומו. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

3. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים. התנאי יחול על עבירות של גרים חבלה של ממש בתאונת דרכים ונהייה בזמן פסילה.

4. פסילה על תנאי למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים התנאי יחול על עבירות של גרים חבלה של ממש בתאונת דרכים או נהייה בזמן פסילה או העבירות המפורחות בתוספת הראשונה או השניה לפקודת התעבורה.

5. תשלום פיצויים (סמליים) לנפגע בסך של 10,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו, שאוותם ישא בנוסף לכל עונש אחר שהוטל עליו. הפיצויים ישולמו ב-5 תשלוםmons חודשים החל מיום 4.11.18.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, בנסיבות הצדדים.

